

A VENDÉGLŐS

A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.
TELEFON: JÓZSEF 22-70.

Előfizetési ára nem tagok részére:
egy évre 60 korona.

Egyes szám ára 4 korona.

Megjelenik havonként kétszer.

A „Vendéglős“-t az Ipartársulat és az Országos Szövetség tagjai a tagsági díj fejében ingyen kapják.

Hirdetéseket csakis ajánlhatóknak ismert cégektől fogadhatunk el.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.

Kéziratok a szerkesztőség címére küldendők.

Mindnyájunknak el kell menni...

Aki csak némi figyelemmel nézegeti ezt a lapot, — a vendéglősök és rokoniparok hivatalos lapját, — immár harmadizben látja lenyomatva a meghívót az országos szövetségnek október tizenkilencediki rendkívüli nagygyűlésére. A harmadik meghívó, ugyanazzal a szöveggel, — szinte bűnnek látszik ebben a papirinséges világban.

Am ha jobban meggondoljuk, ez az ismétlése a figyelmeztetésnek nem hiba, hanem köteles gondosság. A Miatyánknak is könyv nélkül tudja minden hívő minden egyes betűjét, mégis elmondja mindennap újra és újra, egyre fokozódó hittel és melegséggel. Már pedig nekünk, akik a magyar vendéglősipar fejlődését és felvirágoztatását tartjuk legfőbb feladatunknak, az összetartás, az együttműködés, a közös küzdelem hirdetése mindennapi imádságunk kell hogy legyen. Ha módunkban volna, nemcsak kéthetenként egyszer, hanem naponta háromszor is hirdetnők hangos harsonaszóval, hogy mindenki meghallja és mindenki megértse: lásd meg a feladataidat és teljesítsd kötelességeidet!

Csak egy pillantást kell vetni a Szent-Gellért fürdő nagytermében tartandó nagygyűlés tárgysorozatára, s mindenki rögtön tisztában lesz vele, hogy olyan kérdések kerülnek napirendre, amelyek minden érdekelt és hozzáértő közös, odaadó, lelkes munkáját követelik meg.

Hogyan lehet a sörkartellt megszüntetni?

A fényüzési adó ismertetése.

A képesítés ügye.

A vidék megszervezése.

Mind olyan kérdések, amelyekhez ezer és ezer hasznos ekszisztencia létérdeke fűződik. Olyan ügyek, amelyek a vendéglősiparnak valósággal a fundamentumát jelentik. Olyan nagyfontosságú határozónivalók, amelyek évtizedekre kihatnak, amelyek még a jövő nemzedék munkájára és boldogulására is irányadók...

A sörkérdés maga is jóformán ekszisztenciális jelentőségű. Egy béklyó alól akarjuk a vendéglősipart felszabadítani, amely béklyó a szövetséges gyárak kiszolgáltatott rabjává, valóságos dolgozó rabszolgájává teszi

a vendéglőst. S még a munka és túlságos adófizetés (amit nem az államnak, hanem a nyereszkes gyáraknak fizetünk) még kisebb jelentőségű annál, hogy a rosszat és élvezhetetlent kell drága pénzen a közönséghez juttatni, ami nemcsak a kenyérkeresetünket csorbítja meg, hanem egyre rontja, mint pusztító féreg megtámadja iparosi becsületünket és megbízhatóságunkat. Mert hiába a mentségünk, hogy a gyárak szállítják a rossz sört, a közönség a mi kezünkből kapja és minket tesz érte felelőssé. Senkise akarja elhinni és megérteni, hogy nekünk nincs módunk a gyárak ellen való védekezésre, mi nem mehetünk a rossztól a kevésbé rosszhoz, nem válogathatunk az árúban, hanem megkötött kezekkel kénytelenek vagyunk túrni az önkényt és kizsákmányolást.

Itt van továbbá a képesítés ügye. A bizonyíték arra, hogy a kitartás, az együttérzés, a közös akarat igenis diadalra viheti az eszmét. Széthuzás mellett sohase tudtuk volna ezt a büszke eredményt elérni. De széthuzás mellett kiépíteni és javunkra használni se tudjuk a nagy sikert. A képesítés ügye nagyon sok elintézendő kérdés, fontos cselekedet elé állítja a vendéglősipart. Most háramlik ránk a kötelesség, hogy egészen új alapokon építsük fel és szilárdítsuk meg a hatósági jogokkal felruházott ipartestületet. Minden salakjától és kinövésétől meg kell tisztítanunk tisztas iparunkat; olyan szervezetet kell teremtenünk, amely minden ízében megfeleljen a nagyobb és súlyosabb követeléseknek és olyan új vendéglős-nemzedéket kell nevelnünk és kiképezniük, amelynek nyugodt lélekkel kezére adhatjuk a megtisztult ipar további vezetését és fejlesztését.

A fényüzési adó, a vidék megszervezése szintén nem apró feladatokat rónak az országos szövetség nagygyűlésére. Amikor majd együtt leszünk, mind avatott módon, kellően előkészítve, minden oldalról megvilágítva kerülnek ezek a nagy kérdések szőnyegre, s biztosra vesszük, hogy mindenki ott lesz a maga érzéseivel, gondolataival és kívánságaival a döntéskor. Rólunk lesz szó, nekünk kell határozniuk. Csak ismételhjük a komoly felhívást, amely ezuttal nemcsak felszólítás, de egyenesen követelése a közös érdeknek: Mindnyájunknak el kell menni...

TÁRSULATI ÉLET.

(Hivatalos közlemények.)

Rovatvezető: **WALTER KÁROLY** titkár.

MEGHIVÓ.

A „Magyar Szállodások-, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ 1920. évi október 19-én d. u. 3 órakor Budapesten a Szent-Gellértfürdő éttermének nagytermében

rendkívüli nagygyűlést

tart, melyre a szövetség tagjait tisztelettel meghívják.
Budapest, 1920 szeptember 6-án

Walter Károly
titkár.

Keszey Vince
elnök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Jelentés az orsz. szövetség eddigi működéséről.
2. Hogyan lehet a sörkartellt megszüntetni.
3. A fényüzési adó ismertetése.
4. A képesítés ügye.
5. A vidék megszervezéséről jelentés.
6. Esetleges indítványok.

A kiküldendő meghívók belépőjegyül szolgálnak és terembe lépés alkalmával felmutatandók.

MEGHIVÓ.

A „Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjgyűlésűlete“ 1920. évi október hó 19-én, délelőtt 9 órakor Budapesten a „Gellért“-szálloda külön termében

24-ik rendes évi közgyűlését

tartja, melyre a t. tagokat ezennel meghívjuk.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Határozathozatal az 1919. évi mérleg és az 1920. évi költségeloirányzat tárgyában.
4. Felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság, választmányok és tisztikar részére.
5. Alapszabályok módosítása, tagdíjemelés iránti határozathozatal.
6. Esetleges indítványok.

Dr. Nagy Sándor
jogtanácsos.

Bokros Károly
elnök.

Választmányi ülés.

A „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata“ október ötödikén délután négy órakor tartotta választmányi ülését Keszey Vince elnöke alatt. Az elnök az egybegyűlt választmányi tagok üdvözlése után a napirend tárgyalására tért át, melynek során a választmány igaz örömmel vette tudomásul a vendéglősipar képesítéshez kötésének bejelentését. Hogy a vendéglősiparnak képesítéshez kötés nemcsak az ipartársulat tagjai körében, de a vidéki kartársak és a vendéglői alkalmazottak soraiban is igaz örömet okozott — annak jeléül szolgálnak az Ipartestület elnökségéhez érkezett üdvözlő levelek és táviratok. **Walter Károly** titkár hosszabban ismerteti az ipartestület előnyeit és vázolja azokat a fontosabb teendőket, amelyek az ipartársulatnak ipartestületté leendő átalakításához

elvégezendők. Előadja, hogy mint ipartestület bizonyos ügyekben *iparhatóság* leszünk, hogy az ipartestületnek minden vendéglős köteles tagjává lenni és hogy a tagdíj hátralékok közigazgatási uton hajthatók be. Bejelenti, hogy iparunknak képesítéshez kötésének öröme elnökünk **Keszey Vince** és egyik választmányi tagunk **Gundel Károly** urak húsz—húszezer koronát adtak azzal, hogy ez összegből tíz—tízezer korona a szakiskoláé, a másik tíz—tízezer korona pedig a vendéglősök menedékházáé. A maga részéről a nemeslelkű alapítóknak jegyzőkönyvi köszönetet hoz javaslatba.

A lezajlott nagy háré, melyet az Ipartársulat elnöksége és a derék választmányi tagok végeztek a vendéglős iparnak képesítéshez kötés alkalmából arra indította **Bokros Károly** választmányi tagot, ki szintén egyik zászlóvivője volt a lefolyt nagy harcnak, hogy kellőképpen méltassa az elmúlt idők zászlóbontóinak és a jelen idők harcosainak érdemeit. Meghatott, de messze csengő hangon kezdte beszédét:

Mélyen tisztelt Elnökség! Mélyen tisztelt választmány! majd a következőképp folytatta: Végre elértük azt az időt, amikor kimondhatjuk büszkeséggel, hogy vendéglősiparunk képesítéshez köttetett. Nagynevű elődeinknek harmincöt éves törekvése valósult meg akkor, amikor **Gundel János**nak, **Stadler Károlynak** és **Glück Frigyesnek** úttörő és kezdeményező munkája végre beteljesedést nyert. Amikor az elődök nemes és fáradhatatlan érdemeiről szólnak, nem feledkezhetem meg rólad sem kedves elnököm, kit csak arra kérek, hogy elődeink nyomdokain és szellemében épen úgy, mint eddig vezesd a jövőben is az ipartestület szellemét is. Javasolom, hogy mondja ki az egybehívott választmány, amely Budapest főváros összes vendéglőseinek egyeteméből alakult, hogy áthatva a vendéglősiparnak képesítéshez való kötésének nagy jelentőségétől, az elődök és kezdeményezők, ugyanint néhai **Gundel János** huszonöt éven át volt elnök, néhai **Stadler Károly** volt választmányi tag, **Glück Frigyes** volt elnöknek a képesítés körül szerzett nagy érdemeik elismeréséül, valamint a jelenlegi vezetőknek **Keszey Vince** elnöknek és **Gundel Károly** választmányi tagnak hálás szívvvel mond köszönetet azért a fáradságot nem kimélő szívós munkájukért, amellyel a képesítést a vendéglői ipar javára és üdvére sikerült elérniök. Erről nevezettek jegyzőkönyvi kivonatban értesíttessenek. Az elhunytak családjainak kézbesítendő a jegyzőkönyvi kivonat.

A választmány kitörő lelkesedéssel fogadta **Bokros Károly** választmányi tag indítványát s ahhoz *egyhangulag* hozzájárult.

A vendéglősipar képesítéshez kötésének bejelentése után tudomásul vette a választmány a főváros határozatát az elektromos áram ára tárgyában, mely szerint 1920 március havi első leolvasástól kezdve azokkal a szálloda- és vendéglőtulajdonosokkal, akik nagy fogyasztásaik folytán engedményes egységárat igényelhettek, az elektromosművek igazgatósága helyiségeik áramellátására nézve megfelelő *egyezmény kötött*. A tanács az Ipartársulat ama kérelmének azonban, hogy az összes szállodák és vendéglők részére egységes elektromos egységár állapíttassék meg, helyet nem adhat, mert az elektromos művek igazgatósága a tarifális egységárat és ezzel szemben az évenként garantálandó elektromos áramfogyasztást mindig az egyes fogyasztók áramfogyasztási viszonyainak megfelelően állapíthatja csak meg.

Tudomásul szolgált **dr. Sipőcz Jenő** polgármester levele, melyben megköszöni a székesfőváros polgármesterévé történt megválasztása alkalmából kifejezett szerencsekívánatainkat.

Felolvasásra került az Állami Muukaközvetítő átirata a kezelő személyzet fizetésének kiegészítése ügyében.

Majd a szakiskolai felügyelő bizottság előterjesztésének megvitatására került a sor, melynek során a választmány egyhangulag hozzájárult a felügyelő bizottság ama határozatához, hogy a tanidő egy osztályban heti hat órától *kilenc órára emeltesék*, és hogy a pince, borkezelés, egészségügy és felszolgálás tantárgyaival ilykép bővebben foglalkoztassák a tanulókat. Ugy szintén helyesléssel fogadta a választmány a szakiskola felügyelő bizottságának jelentését a *továbbképző tanfolyam felállításáról*, mely október 15-én kezdődik s a nyelvészeti, közismereti és szakismereti csoport oktatását foglalja magában.

A szakiskolai ügyek letárgyalása után a titkár a fényűzési adó végrehajtására készített utasítás ügyében tett jelentést.

Korcsmáros szakosztályunk kérelméből kifolyólag a választmány hosszasan foglalkozott egy *borszövetkezet létesítésével*, mely a korcsmárosok és a kisebb vendéglősök borszükségletét lenne hivatva fedezni. A hosszas megbeszéléshez hozzászóltak: Frenreisz István, Keszei Vince, Walter Károly titkár, Schäffer D. Dezső, Gundel Károly, Mohos Ferenc. Végül is Kutassy Lajos indítványára egy bizottság alakítását határozta el a választmány, mely bizottság a borszövetkezet megalakításának ügyével külön is behatóan foglalkozzon.

A választmány egyik korábbi határozata következtében egy kerületenkénti két-három, a nagyobb kerületben négy tagból álló kerületi választmány létesítését tárgyalta ezután, mely kerületi választmány az Ipartestület belső ügyeit fogja végezni.

Végül Biró Dénes választmányi tag indítványára a választmány egyhangulag elhatározta, hogy átír a Vendéglős Beszerző csoportnak a mindig nagyobb és nagyobb gondot okozó *tüzelőanyag beszerzése* tárgyában.

Több kisebb kérelem és ügy elintézése után a gyűlés véget ért.

* **Értesítés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 1920 szeptember hó 18-án kelt 53,021/21. sz. a. a vendéglősipart képesítéshez kötötte. Tisztelettel értesítjük vidéki ipartársulatainkat, hogy ipartestületté leendő átalakulásukhoz a szükséges felvilágosítással a legnagyobb készséggel szolgál a Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége Budapest, IV., Kalvin-tér 2. szám.

Walter Károly
titkár.

Keszei Vince
elnök.

* **Felhívás.** A budapesti vendéglősök szakiskolájában az 1920/21. iskolai évben a továbbképző tanfolyamot újból felállítjuk. A tanfolyam három csoportból áll. És pedig: nyelvészeti, közismereti és szakismereti csoport.

A nyelvészeti csoportban magyar, német és francia és angol nyelvi tanfolyamok lesznek.

A közismereti csoport felöleli a szállodai könyvitelt; üzleti levelezést; a folyékony-, szép-, rond- és gépirást; az üzlet és iroda berendezése, vezetése és ellenőrzésének módját; törvények, rendeletek ismertetését. Egészségügyi tudnivalókat és a vegytant.

Végül a szakismereti csoportnak a sütés, főzés, a bor- és pincemunkák; a helyes beszéd és kifejezés képezik tárgyát.

Mindenki arra a tanfolyamra jelentkezik, amelyet hallgatni kíván.

Jelentkezni kell az ipartársulat helyiségében a titkárnál naponként délelőtt kilenctől délután 2 óráig. Ugyanott a további bővebb felvilágosításokat is megkapja a jelentkező.

A továbbképző tanfolyam eladásai 1920 október 15-én kezdődnek.

Keszei Vince s. k., elnök.

A képesítés ügye.

A legutóbb tartott választmányi ülés foglalkozott azzal a nagy eredménnyel, amelyet a vendéglősipar legutóbb elért, s meghozta a maga döntéseit a jelentős sikernek az ipar érdekében való fejlesztése és kiépítése dolgában. Fölismerve a közel jövő feladatait, máris hozzáfogott a szakiskola fejlesztéséhez, tantervének kibővítéséhez, továbbképző felállításához, hogy a fejlettebb ipar fejlettebb művelőit felnevelhesse.

Ugyanakkor sajnálattal látták, hogy az ipar egyik kimagasló ága kimaradt a kitüntetett megkülönböztetésből. Ép ezért határozatba ment, hogy minden lehető elkövetnek, hogy a szállodás- vagy fogadósipar is elérje a képesítéshez kötésnek hogy úgy mondjuk: előléptetését.

(A szállodásipar érdekében.)

A választmány határozatához képest az elnökség a következő beadvánnyal fordult a magyar királyi kereskedelmi miniszterhez:

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

Kegyelmes Urunk!

A „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata“ és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ nevében van szerencsénk Nagyméltóságodnak iparunk iránt tanúsított atyai jóindulatáért, mellyel a vendéglősipart a képesített iparok sorába iktatni kegyeskedett, hálás köszönetünket, igaz tiszteletünket és őszinte nagyrabecsülésünket kifejezni.

Elnökségünk, kartársaink és munkatársaink harmincötéves nehéz, akadályokat nem ismerő, kitartó munkájának jól megérdemelt jutalmát volt kegyes Nagyméltóságod nekünk nyújtani és elismerte azt az anyagi és erkölcsi áldozatokat, melyeket jogos kérésünk teljesítése érdekében sohasem tartottunk nagynak, sohasem tartottunk lehetetlennek, mert élt bennünk az erős meggyőződés és tántoríthatatlan volt hitünk, ha bár éveken át kell is harcolnunk, a diadal nem maradhat el.

Amily örömteljes volt iparunknak képesítéshez kötésének elnyerése, harmincötévi fáradságos munkánk megjutalmazása, éppen olyan leverőleg hatott a fél-eredmény kivívása. Mert az a megtisztelő és kitüntető kegy, hogy Nagyméltóságod iparunk egyik ágát, a vendéglősipart, képesítésre méltatta, addig ezen tisztos ipar másik, nem kevésbé fontos és az állam közgazdasági szempontjából egyenesen kimagasló, közérköcsi és közegészségi szempontból pedig nagyfontosságú ágát, a szállodás-, vagy mint a törvény nevezi: fogadósipart továbbra is közprédának, hozzá nem értő, iparunkba betolakodott kellemetlen idegeneknek közkincsévé hagyni méltóztatott, harmincötévi nehéz munkánknak csak fél-eredménye. Ezek, a nem kívánatos elemek, akik a mai keresztény kurzusnak ha nem is nyílt ellenségei, de semmiesetre sem támaszai, ezek, akiknek fajrokonai zúdítták agyonsanyargatott hazánkra a románt, a pusztulást és örökké feledhetetlenné tették 132 napig tartott rémuralmukat, ezek az őszi rózsás hősök továbbra is sülyeszthetik tisztos iparunk jó hírnevét, ellephetik szállodáinkat, terjeszthetik az erkölcstelenséget, ronthatják polgártársainkat sokszor gyógyíthatatlan betegségekkel és szakértelem hiányában tönkretelhetik az állam pénzügyi helyzetének javítására olyannyira kívánatos idegenforgalmat.

De bizunk Nagyméltóságod mély előrelátásában, iparunk iránt tanusított atyai jóindulatában: hisszük és reméljük, hogy azon tiszteletteljes kérésünket, hogy a fogadóipart is kegyeskedjék képesítéshez kötni, teljesíteni méltóztatik.

Ezen erős hitünkben és tántoríthatatlan meggyőződésünkben kérjük a Mindenható áldását Nagyméltóságodnak további közhasznú munkásságára és vagyunk

Nagyméltóságú Miniszter Úr,
Kegyelmes Urunknak

alázatos szolgálói

Walter Károly
titkár.

Keszey Vince
elnök.

(Küldöttség a miniszternél.)

A „Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulata“, a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ és a „Szállodai, Kávéházi és Vendéglői Alkalmazottak Keresztény Szervezete“ küldöttségileg tisztelt október nyolcadikán Rubinek Gyula kereskedelmi miniszternél megköszönni egyrészt, hogy a vendéglős ipart képesítéshez kötötte, másrészt kérni, hogy ennek az iparnak másik igen fontos ágát, a fogadóipart is sürgősen képesítéshez kötni legyen szives, hogy az e hónap harmincadikán tartandó alakuló közgyűlésen már a fogadósok is a testületbe felvehetőek legyenek.

A miniszter, aki igen szívesen fogadta a küldöttséget megígérte, hogy intézkedni fog, hogy a fogadósok igen rövid idő alatt képesítéshez legyenek kötve. Élénk éljenzéssel fogadta a küldöttség a miniszter válaszát.

A küldöttséget Usetty Ferenc nemzetgyűlési képviselő vezette és a minisztert Keszey Vince ipartársulati elnök üdvözölte.

(Üdvözletek.)

Azokon az üdvözlő táviratokon és átiratokon kívül, amelyek már a múlt számban közöltünk, ujabban még a következő üdvözletek érkeztek az ipartársulat elnökségéhez:

Kaposvárról a következő sürgőnyt kaptuk:

„Iparunk képesítéshez kötése alkalmából üdvözöljük az országos szövetséget. Hála és köszönet mindazoknak, akik fáradhatatlanul a nagy cél elérésében közreműködtek. Kaposvári vendéglősök ipartársulata.“

*

A kaposvári pincéregyesülettől a következő távirat érkezett:

„Iparunk képesítéshez kötése alkalmából üdvözöljük az országos szövetséget. Hála és köszönet mindazoknak, akik fáradhatatlanul a nagy cél érdekében közreműködtek. Kaposvári pincérkar.“

*

Wassermann Mórtól, az „Emke“ kávéház tulajdonosától a következő üdvözlő sorokat vettük:

A Budapesti Közlöny mai számában megjelent rendelet alkalmából üdvözölöm a tek. Elnökséget és a választmányt, kívánva, hogy sikeres működésükkel sok ily hasznos eredményt kivívhassanak iparunk előmozdítására.

A t. Cim iránt nagyrabecsülésem kifejezése mellett maradok

kartársi üdvözlettel

Wassermann Mór.

*

A Magyar Helikon szerkesztőségétől a következő üdvözlő sorokat kaptuk:

Őszinte örömmel tolmácsoljuk üdvözlőnként abból az alkalomból, hogy három évtizedes fárasztó munkájuk

eredményeként megjelent a miniszteri rendelet, mely a vendéglősipart képesítéshez köti. Ez a körülmény a társadalmi folyóiratok közül a legnagyobb örömet a „Magyar Helikon“-nak hozta meg, amely kezdettől fogva a konszolidáció megteremtése, az ipar és kereskedelem fellendítése érdekében szólaltatta meg hasábjain közéletünk legkimagaslóbb íróit és publicistáit. Hiszük, hogy a híres magyar vendéglős- és szállodásipar, melynek jó hírneve a külföldön is elismert, ezután fogja csak igazi virágzását és fénykorát élni, mert biztosított-nak látjuk, hogy csak odavaló és ránevelt emberek kezébe fog kerülni ez az ipar.

Nagy munkájukhoz sok kitartást és szerencsét kívánunk, részünkről pedig ígérjük, hogy továbbra is lelkes harcosai leszünk az ipar és kereskedelem fellendítésének, mert ebben látjuk hazánk jövő boldogulását.

Kiváló tisztelettel

a szerkesztő bizottság nevében:

dr. Paulovits Sándor s. k., (P. H.) Várady Géza s. k.,
felelős szerkesztő. pápai prelátus, főszerkesztő

*

Az Ipartestületek Országos Szövetségétől a következő átiratot kaptuk:

Tekintetes Elnökség!

Szövetségünk igaz örömmel vette tudomásul a t. Testületben képviselt iparágaknak képesítéshez kötését s a tek. Elnökség ebbeli törekvéseinek diadalra jutását. Abból az alkalomból pedig, hogy ipartestületük megalakult, fogadja a tek. Elnökség és a t. testület minden egyes tagja szívélyes üdvözlőnként s amaz őszinte kívánságunk nyilvánítását, miszerint legyen az ipartestület mielőbb egy olyan hatalmas és virágzó intézménye iparunknak, amelyen belül a testület mindegyik tagja megtalálja jövő boldogulásának legkedvezőbb feltételeit.

Budapest, 1920 október 6.

Hazafias tisztelettel

Dr. Dobsa s. k.,
igazgató.

Radócz János
ügyv. elnök.

*

A munkaközvetítő érdemes igazgatója, dr. Andor Endre miniszteri tanácsos a következő üdvözlőnként tisztelt meg bennünket:

Igen tisztelt Elnökség!

A vendéglős iparnak képesítéshez kötése alkalmából úgy a budapesti ipartársulatot, mint a szövetséget melegen üdvözölöm s a régi jogos kívánság teljesüléséhez őszintén kívánok szerencsét

régi tisztelőjük

dr. Andor Endre

miniszteri tanácsos,
a m. kir. áll. munkaközvetítő hivatal
igazgatója.

*

A szombathelyi vendéglősök, fogadósok és kávéosok Ipartársulatától a következő üdvözlő átiratot kaptuk:

Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége tekintetes Elnökségének

Budapest.

Azon alkalomból, hogy régi kívánságunk a vendéglői iparnak képesítéshez való kötése teljesedésbe ment, Ipartársulatunk választmánya a tekintetes Szövetséget igaz lelkesedéssel üdvözli és egyúttal hálás köszönetét fejezi ki mindazon fáradozásokért, amelyet e téren a t. Szövetség az összes vendéglősök érdekében kifejtett.

Egyúttal választmányunk hálásan emlékezett meg mindazokról, akik e jogos kívánságunk megvalósítása körül már hosszú időn át fáradoztak, azonban nem érthették meg munkálkodásuk sikeres eredményét.

Végül őszinte köszönetét nyilvánítja mindazon nagyra becsült kartársaknak, akik különösen az utóbbi időben a t. Szövetséggel karöltve e téren hasznos munkát fejtettek ki.

Szombathely, 1920 szeptember 25.

Kartársi üdvözlettel

Herczeg Ferenc
elnök.

(P. H.)

Rába Győző
titkár.

„A Jó Barátok“ asztaltársaságától a következő átiratot vettük:

„A Jó Barátok“ társasága örömmel üdvözli az Ipartársulatot azon alkalomból, hogy iparunkat képesítéshez köttették. Régi küzdelem gyönyörű eredménye. Csak így tovább előre, s félrelökni az utból azokat, akik segítségünket megbontani akarják.

Kartársi üdvözlettel „A Jó Barátok“

Mohos Ferenc s. k.,
elnök.

Farkas Pál s. k.,
jegyző.

(26 aláírás.)

**Csonka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!**

JÖGI MEGBESZÉLÉSEK.

Rovatvezető: ifjabb dr. NAGY SÁNDOR.

A jövedelmi adó.

A jövedelemadót adórendszerünkben az 1909. évi X. törvénycikk honosította meg. Azelőtt ilyen általános jövedelmi adót adótörvényeink nem ismertek. Az e törvény alkotása óta eltelt tizenegy év alatt számos törvény módosította annak egyes rendelkezéseit, míg végül legújabbban az 1920. évi XXIII. t.-c. első fejezete vette ezt a joganyagot revízió alá.

A jövedelemadó általános jellege abban jut kifejezésre, hogy ezt az adót összes jövedelmeik után fizetik mindazok a magyar állampolgárok, akik Magyarországon laknak, vagy legalább is itt rendes lakásuk van.

A többi adónemektől eltérő a jövedelemadó fizetésére való kötelezettség először abban a tekintetben, hogy olyanoknál, akik a többi egyenes adónemeknél egy adóalanyt alkotnak, jelesül a közkereseti és betéti társaságoknál, nem cégjegyzett egyéb társas vagy alkalmi vállalatoknál stb., részük arányában a tagok adóznak s ekként a tagoknak ez a részeseése az ő egyéni jövedelmükhöz hozzászámítandó. Másik nevezetes sajátága a jövedelemadónak, hogy az adókötelesnek a jövedelméhez a vele közös háztartásban élő feleségének jövedelmét minden esetben, a közös háztartáshoz tartozó többi tagoknak jövedelmét pedig rendszerint hozzá kell számítani, mint a háztartás fejének jövedelméhez. Így tulajdonképpen minden háztartás mint gazdasági egység jövedelme együttes egészésként kerül jövedelemadó alá. A törvény a jövedelemadót úgy kontemplálta, mint alanyi adót, amelynél az adózó személyes viszonyainak és gazdasági helyzetének mérlegeléséből kell kiindulni, s ez alapelv következtében a közös háztartásban és különösen a családban jelentkező együttes adóerőt veszi figyelembe. Már a törvény miniszteri indokolása hangsúlyozta ezt és rámutatott arra, hogy ennek a gazdasági egységnek személyenként való felbontása csak a helyzetnek meghamisítása és az adóztatásnak a valósággal ellenkező irányba terelése volna. De az arányos adóztatás is ezt követeli, nehogy az a jövedelem, mely

a közös háztartás fejének rendelkezése alá kerül, szinleges feldarabolása által az adó alól elvonható legyen, vagy legalább is jogtalanul kisebb adótétel alá kerüljön.

A jövedelemadó általános jellege jut abban is kifejezésre, hogy a törvény szabatosan körülírja azokat a speciális személyi és tárgyi mentességeket, amelyek kivételképpen nem esnek jövedelemadó alá. Ilyen kivételként statuálja azt az esetet is, mikor a jövedelem csekély volta miatt nem volna méltányos az adózót a többi, ugyanis a jövedelemre nehezedő adónemek (különböző kereseti adók) mellett ezzel az adónemmel is megterhelni és megszabja azt a minimális nagyságú jövedelmet, amely adókötelezettséggel jár.

A jövedelemadó alól mentesek azok, akiknek évi összes jövedelme a tizezer koronát nem haladja meg. Ennek a minimumnak a megállapítása szempontjából azonban az adózónak úgy a belföldről, mint a külföldről származó jövedelmét számításba kell venni, még az olyan jövedelmet is, amely egyébként az alól mentes volna. Viszont az adóköteles jövedelem után fizetendő adónak megállapításánál az összjövedelemnek azt a részét, mely adómentes, teljesen figyelmen kívül kell hagyni, úgy hogy ekként előfordul, hogy ámbár valakinek adóköteles tiszta jövedelme tizezer koronán alul van, mégis fizet jövedelemadót, ha más adómentes jövedelmének a hozzászámításával összjövedelme a tizezer koronát meghaladja.

A jövedelemadó alapja az adóévet megelőző naptári évben elért tiszta jövedelem. Ennek meghatározása céljából az adókötelesnek bármely forrásból eredő és akár tényleg befolyó, akár őt megillető pénzbeli vagy értékkel bíró egyéb bevételekhez hozzá kell számítani a saját házában vagy illetményként, vagy ingyen birtaklásának hasznóértékét, továbbá akár a sajátjából felhasználta, akár illetményként vagy ingyen kapott gazdasági, üzleti és más cikkeknek pénzértékét. Ez az összeg alkotja a nyers bevételt, amelyből a törvény szerint megengedett levonások után fenmaradó rész az adóköteles tiszta jövedelem. Nem a naptári év, hanem az adóévet megelőző naptári évben lezárt üzleti év eredménye alapján kell az adót kivetni akkor, ha az adózó szabályszerű kereskedelmi vagy gazdasági könyvet vezet és üzlete, iparvállalata vagy gazdasága jövedelmét hitelesített nyereség-veszteségszámla bemutatásával bizonyítja, természetesen abban az esetben, ha a jövedelemforrás gazdasági éve a naptári évvel nem azonos. Az egyes jövedelemforrásokból eredő jövedelem alatt a rezsiköltségek levonása után mutatkozó jövedelmet kell érteni. A rezsiköltségeken kívül levonható terheket az egyes jövedelemforrásokból származó és a rezsiköltségek levonása után mutatkozó jövedelmeknek együttes összegéből kell levonni. Először megállapítandó minden egyes jövedelemforrás tiszta hozadéka. Az egyes jövedelemforrások jövedelmének együttes összegéből pedig, amelynél természetesen a passzív eredménnyel járó jövedelemforrások veszteségét is számba kell venni, levonják azokat a terheket, amelyekre nézve a törvény szerint levonásnak van helye.

Az adóköteles tiszta jövedelem kiszámításánál levonandó tételekre nézve meg kell jegyezni, hogy akár rezsiköltség címén, akár tehertételek címén csakis abból az évi nyers bevételből van levonásnak helye, melyet az illető kiadások közvetlenül terhelnek és hogy a törvényben felsoroltakon kívül más kiadások ilyen címen nem vonhatók le.

A jövedelemadó összege 800 koronán felül 900 K jövedelemig 5 korona, 900-tól 1000 koronáig 6 korona és így tovább emelkedő fokozatokban van megállapítva,

melynek utolsó tétele 1.900,000 koronától 2.000,000 K jövedelemig 600,000 korona. 2.000,000 koronán felül 30%-ot kell fizetni jövedelemadó fejében akként, hogy a fokozatok 10,000 koronánként emelkednek s minden megkezdett fokozat teljes 10,000 koronának veendő. A magasabb fokozatok alkalmazásával járó adó többlet nem lehet nagyobb, mint a fokozatot meghaladó jövedelem.

Ezeket a rendes adótételeken felül még az adótételek további 15%-át fizeti az, akinek háztartásához családtag nem tartozik, 10%-át pedig az, akinek háztartásához csak egy családtag tartozik. A háztartáshoz tartozónak kell tekinteni azt, aki az adókötelessel együtt adózik, továbbá azokat (feleség, lemenők és felmenők), akinek eltartásáról az adóköteles törvény szerint gondoskodni tartozik, ha az eltartottak vele együtt laknak vagy ha hitelt érdemlően igazolja, hogy eltartásukról más módon gondoskodik, végre azok a lemenők, akik bár a háztartáson kívül élnek, de az adóköteles részéről állandó anyagi támogatásban részesülnek.

A jövedelemadó kivetését a törvény első fokon a pénzügyigazgatóság (adófelügyelő) hatáskörébe utalja. A kivetés előkészítése céljából intézkedik a törvény az adókötelesek összeírása tekintetében. Ezt a célt szolgálja az is, hogy az adóköteleseket vallomástételre kötelezi. Mindenki, akinek az adóévet megelőző évben összes jövedelme az évi tízezer koronát meghaladta, vallomást köteles adni. A vallomásban az adóköteles a saját, valamint a vele együtt adózók összes bármely forrásból származó jövedelmét szám szerint tartozik bevallani. Ha pedig olyan jövedelemről van szó, amelynek összegét csak becsléssel lehet megállapítani, arra is tartozik rámutatni, hogy mily adatok alapján becsülte meg ezt a jövedelmet a bevallott összegben s különösen tartozik üzletének évi forgalmát stb. bevallani.

Aki vallomását az előírt határidőre nem adja be, a kivetés során megállapított adónak 10%-át, ha pedig a vallomás beadására hozzáintézett felhívásnak sem tesz eleget, a megállapított adónak 100%-át fizeti pótlék fejében. Ha azonban az adózó adójának első fokú megállapításáig vértlen mulasztását igazolja, e pótlék kivetését mellőzni kell.

Az adó kivetésénél az adózó jövedelmének megállapítása céljából a pénzügyigazgatóság lelkiismeretesen mérlegeli a fél vallomásában foglalt, az előíró közegek által előterjesztett, valamint az általa esetleg beszerezett adatokat. Ha a vallomás helyességére kételyei lennének mindazoknak a ténykörülményeknek felderítése céljából, amelynek ismerete a jövedelem helyes és a valóságnak megfelelő felbecsüléséhez okvetlenül szükségesek, joga van az adózót megidézni, e körülmények felől kikérdezni, észrevételeinek előterjesztésére felhívni, tőle írásbeli felvilágosítást kívánni, tanukat és szakértőket meghallgatni olyantól, aki kereskedelmi könyveket vezet, hiteles nyereség-veszteség számla bemutatását követelni, szükség esetén könyvvizsgálatot elrendelni, sőt különösen megokolt esetben a könyveket a könyvvizsgálat megtartásáig le is foglalni.

A pénzügyigazgatóság minden egyes adózóra a részletes és teljes kiszámítási munkálatot magába foglaló tervezetet készít. E tervezetek közszemlére tételnek és azokra írásbeli észrevételeknek van helye. A pénzügyigazgatóság véghatározata ellen halasztó hatállyal nem bíró fellebbezésnek van helye, amely felett az adófelszólamlási bizottság határoz. Az adófelszólamlási bizottság határozata ellen minden esetben panasszal élhet úgy az adózó, mint a bizottság előadója a m. kir. közigazgatási bírósághoz, mely azt a nyilvánosság kizárásával tárgyalja. A panasznak halasztó hatálya nincsen.

Jövedéki büntető eljárás alá eső kihágást követ el a vallomás adására kötelezett, ha a jövedelemre vonatkozó vallomásában vagy illetékes helyről hozzáintézett kérdésekre adott írásbeli jegyzőkönyvbe mondott vallomásában, vagy jogorvoslatának indokolásában tudva valótlan és szándékos félrevezetésre irányuló nyilatkozatot tesz, mely az adó megrövidítésére alkalmas, illetőleg adóköteles jövedelmi forrást szándékosan elhallgat, valamint az is, aki a könyvvizsgálatot megakadályozza vagy meghiusítja, vagy a nyereség-veszteség számla bemutatását megtagadja. Amennyiben nem állapítható meg az az összeg, amellyel a kincstár megkárosított, 1000 koronától 50,000 koronáig terjedhető pénzbüntetésnek van helye.

Fontos még a törvénynek az a rendelkezése, hogy a jövedelemadó után semmiféle más állami vagy helyhatósági adó, illetőleg pótdó nem vethető ki. A jövedelemadó a hadmentességi díj kivetésénél az adóalaphoz számítandó, nem veendő számításba azonban a legtöbb adót fizetőkről (virilisták) a fennálló törvényhatósági és községi törvények rendelkezéseihez képest készítenő névjegyzéknek összeállításánál.

Dr. Nyeiczkey Lóránt
ny. igazságügyminiszteri segédtitkár, ügyvéd.

ITTHON ÉS A NAGYVILÁGBAN

HIRDETMÉNY.

A m. kir. kereskedelmi miniszter úr folyó évi szeptember 18-án 53022/21—1920. szám alatt kelt rendeletével a vendéglőipart képesítéshez kötött iparágak közé sorozta, minélfogva tekintve, hogy a budapesti vendéglősök száma az ipartörvényben előírt minimumot messze meghaladja, a budapesti vendéglős ipartestület megalakítását elrendeljük és felhívjuk az összes érdekelt budapesti vendéglős iparosokat, hogy az ipartestület megalakítása céljából 1920 október 30-án, délután 4 órakor tartandó

KÖZGYÜLÉSRE

a régi képviselőház nagytermében (VIII., Sándor-utca 8) jelenjenek meg.

Az alakuló közgyűlés tárgya az ipartestület alapszabályainak megállapítása lesz.

Budapest, 1920 szeptember 28.

A IV. ker. elüljáróság,
mint az ipartestületek megalakításával
megbízott I. fokú iparhatóság:

(P. H.) Goreczky, ker. elüljáró.

— **Szakiskolánk október 6-iki ünnepe.** Az Ipartársulatunk által fentartott s államilag segélyezett tanonciskolánk a magyar nemzet leggyászosabb történelmi napját méltó kegyelettel ünnepelte meg. Minthogy ifjúságunk kettős csoportban látogatja az előadásokat, két alkalommal tartottunk ünnepeket. Az előnapon dr. Hunyady József, az évforduló napján K. Kritsfalussy István tartottak emelkedett lendületű beszédet, amelyben ismertették a nap történelmi jelentőségét s annak nyomán ifjúságunk szívébe a haza iránti szeretet nemes érzelmét ültették el.

— **A szakiskola.** A budapesti vendéglősök szakiskolájában a rendes tanítás 1920 szeptember 15-én megkezdődött.

Felhívom a kartársakat, hogy tanulóikat az iskola látogatására pontosan küldjék el és ellenőrizték, hogy

a tanuló tényleg volt-e az iskolában. Erre szolgál az ellenőrzőkönyv, melyből mindenki meggyőződhet, hogy tanulója volt-e iskolában.

Kétszeresen kötelességünk mindannyiunk tanulóink pontos iskoláztatása most, amikor képesített ipar vagyunk és az ipartársulat most bővítette ki a szakiskola tantervét nélkülözhetetlen szakismeretet nyújtó tárgyakkal.

Ez az anyagi áldozat is megérdemli, hogy szakiskolánkat teljes jóakarattal támogassuk.

Budapest, 1920 október 7.

Keszey Vince
ipart. elnök.

— **Figyelmeztetés.** Az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság a levelek, főzelék feltétellel, üres főzelék és sajtok árát megállapította. Minthogy az Árvizsgáló Bizottság mindazokkal szemben, akik ezen áraknál magasabb árakat számítanak, a legnagyobb szigorúsággal jár el, felhívom t. Kartársaimat, hogy a fent jelzett ételeknek az Árvizsgáló Bizottság által megállapított árát pontosan tartásuk be és annál magasabb árakat ne számítsanak.

Keszey Vince
ipart. elnök.

— **Felhívás.** Ipartestületté alakulásunkhoz szükséges ismernünk a székesfőváros területén tényleg vendéglő üzlettel bíró kartársainkat. Ezért felhívom mindazon t. Kartársaimat, akiknek vendéglő üzlete van, iparigazolvánnyal jelentkeznek legkésőbb e hó 20-ig az ipartársulat hivatalos helyiségében IV., Kalvin-tér 2. sz. hétköznapon délelőtt 9 órától délután 2 óráig.

Keszey Vince

az alakulóban lévő vendéglőipartestület elnöke.

— **A nyugdíj-egyesület.** A nyugdíj-egyesület szeptember hónapi ülésén a folyó ügyek elintézése után örvendetes tudomásul vették, hogy az egyesület alapító tagjai sorába beléptek: Bagyik Vince 5000 korona, Gruber Ferenc 2000 korona, Nagy István 2000 korona, Zirkelbach Ernő 2000 korona (összesen 11,000 korona) alapítvánnyal. Ez a szép eredmény Bokros Károly elnök és Frenreisz István alelnök lelkes és odaadó fáradozásának köszönhető, miért is az igazgatóság úgy nekik, mint az alapítóknak hálás köszönetét nyilvánította. Elhatározta még az igazgatóság, hogy Miskolcon, Debrecenben, Szegeden, Győrött, s még több jelentősebb magyar városban választmányokat állít fel, amelyek szervezésére Bokros elnök és Frenreisz alelnök meglátogatják az említett városokat, s ott érintkezésbe lépnek az illető városok jelesebb szaktársaival.

— **A pezsgőadó.** A belügyminiszter a szeptember 30-án kiadott intézkedésével jóváhagyta a fővárosnak a pezsgőadóról szóló módosított szabályrendeletét. Az új szabályrendelet október tizedikén lépett életbe, s főbb intézkedései ezek:

1. Budapest székesfőváros a pezsgő- és habzóbor után adót szed.

2. Pezsgőadó fizetésére mindazok a természetes vagy jogi személyek kötelesek, akik a székesfőváros területére pezsgő- vagy habzóborot behoznak, illetve itt pezsgő- vagy habzóborot vásárolnak vagy tartanak.

3. Az adó a pezsgő- vagy habzóbor *árának egyharmada*.

Mindazok, akiknek pezsgőbor készleteik vannak, tartoznak készleteiket október tizenhétedikéig a székesfővárosi számvevőség IX. ügyosztályában (Központi városháza III. emelet 360. ajtó) külön kiadott bevallási lapon bejelenteni. Minden kihágást tizezer koronáig terjedhető bírsággal büntetnek.

— **Veszprém — Pándorfalu.** Veszprémmegyei kartársaink, akik félév leforgása alatt sörraktárt, szikviz- és jéggyárat létesítettek, tanujelét adván ezzel kartársi

együttműködésüknek és összetartozandóságuknak, szeptember huszonharmadikán, Veszprémben a „Korona“-szállodában Vajda István elnökle alatt nagygyűlést tartottak, hogy ezek után társadalmi alakulásban tömörüljenek. A gyűlés összehívóinak az lebegett szemük előtt, hogyha sikerült a veszprémmegyei kartársakat rövid idő alatt érdekszövetségbe egyesíteni, sikerülni fog megalakítani azt a társadalmi szervet is, amely szerv mindnyájuk anyagi és erkölcsi érdekeit megóvni, sérelmeiket orvosolni és jogos kívánságaikat kivívni, igazukat megvédeni lesz hivatva.

És nem csalódtak. Szép számmal jöttek össze a kartársak, akik között a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ képviselőjében, az összehívók meghívására megjelent Walter Károly főigazgató, a szövetség titkára, kifejtve előttük a szövetség megalakításának célját, ismertette a szövetség által elért eredményeket, jelezte az ország vendéglőseinek a szövetség iránt megnyilvánult bizalmát és tudatta, hogy a szövetségnek, melyhez 54 község csatlakozott, eddig 600-on felül van tagja. A városok között első helyet Debrecen foglalja el 121 taggal. Kéri a kartársakat, támogassák az Országos Szövetséget, hogy így minél erősebb, hatalmasabb védbástyája legyen iparunknak.

A lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után a jelenlévők *egyhangulag* kifejezték bizalmukat és ragaszkodásukat a husz éves multtal és fényes eredményekkel dicsekvő országos szövetség iránt és valamennyien beléptek a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ s minthogy ipartársulat létesítése volt összejövetelük tulajdonképpeni célja, tekintettel azonban arra, hogy éppen ezen a napon jelent meg a „Budapesti Közlöny“-ben az a miniszteri rendelet, mely iparunkat képesítéshez köti, az országos szövetség titkárának javaslatára, miután az ipartestületté alakulás előnyeit megmagyarázta, egyhangulag kimondták a „Veszprémmegyei vendéglős ipartestület“ megalakítását, s ezzel veszprémi kartársaink azok, akik hazánkban *elsőként* alakították meg a „Vendéglős ipartestületet“.

Szívvel üdvözljük az ifjú vendéglős ipartestületet s kívánjuk, legyen működése virágzó, gyümölcsöző iparunkra.

Szeptember harmincadikán tartották évi rendes közgyűlésüket magyaróvári kartársaink Pándorfalun. Az ülésen az elnökség meghívására a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ képviselőjében megjelent Walter Károly főigazgató, szövetségi titkár, aki hosszabb beszédben ismertette a szövetség célját és az eddig elért eredményt. A jelenlévők zajos éljenzéssel és látható örömmel vették tudomásul iparunknak képesítéshez kötését és egyhangulag fejezték ki bizalmukat a szövetség vezetősége iránt s a jelenlévők, valamint az ipartársulat többi tagjai is együttesen beléptek az országos szövetség tagjai közé.

Ezután elhatározták, hogy ipartestületté alakulnak és az előmunkálatok megtételével megbízták az elnökséget. A közgyűlést kedélyes táncvigalom fejezte be.

— **Ki vivta ki a képesítést?** Egyik szaklapnak mondott időszaki nyomtatvány veti föl azt a különös kérdést, hogy: „Minek (vagy kinek?) köszönhetjük a képesítéshez kötésre vonatkozó rendelet megjelenését? Fölvetvén az önmagához intézett kérdést, siet is rá önmaga megfelelni, mondván nagy szerényen, hogy *különösen* az „Országos Vendéglős Egyesület“ sürgette. Tudtunkkal ez az egyesület csak az imént próbálkozott a megalakulás és szervezkedés nehéz munkájával, amely

főképp az általános részvétlenség és ismeretlenség miatt vált nehezzé. A nemrég tartott szervezkedő ülés tudunkkal botrányba fult, amennyiben Gundel Károly és mások felszólalása után (a legtöbb vendéglősnek nem is adták meg a felszólalás jogát) a közgyűlés háromnegyedrésze kivonult a teremből, azzal, hogy semmi szükség a régiék mellett egy új hasonló szervezetre sincsen. S most ime, a még a születés vajadásában levő egyesülés, amely talán sohase válik működő szervevvé, kijelenti, hogy „különösen“ neki köszönhető a képesítés kivívása. De már a következő soroknál kiüti magát a szög a zsákból. A „szaklap“ kijelenti, hogy:

„Most aztán egészen váratlanul megjelent a rendelet“...

Ő vivta ki, s mégis egészen váratlan volt neki. Ez legalább is furcsa. Hogy valaki diadalt ért el, amiről nem is tudott. Kivivta, ami váratlanul érte... De azért mégis feljegyezzük itt azt a szerény kis állítást, hogy a „váratlan“ képesítés az ő „leendő“ munkásságának az eredménye. Főképp azért szögezzük le ezt a különös állítást, mert erősen hisszük, hogy rövid időn belül még az ellenkezőjét is fogja állítani az a bizonyos szaklap, s még haragosan támadni fogja azokat, akik a „képesítésért“ mertek harcolni. Mert alig hisszük, hogy ők igazi barátai a képesítésnek...

A Beszerző Csoport értesíti tagjait, hogy utalványozó osztálya a földszinti helyiségekben folyamatba tett átalakítási munkálatok miatt további intézkedésig az I. emeletre van áthelyezve.

**Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában! Amen.**

Felelős szerkesztő: ABA SÁNDOR.

Kiadó: A SAJTÓBIZOTTSÁG.

Szent-László könyvnyomda nyomása, Budapest, VIII., Röck Szilárd-utca 28.

Árverési hirdetés.

Szajol község képviselőtestületének folyó évi 28. kgy. számú határozata értelmében a község tulajdonát képező **vasúti vendéglő** a község háza tanácstermében **1920 október 26-án, délelőtt 10 órakor** megtartandó nyilvános árverésen **eladják. Kikiáltási ár 250,000 korona.** Bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a, mely összeg az árverést megelőzőleg az előjáróság kezébe leteendő s a vételárba beszámítatik. A vételár az árverést követő 14 nap alatt kifizetendő. A képviselő testület fentartja magának azt a jogot, hogy a legtöbbet ígérők között az árverést követő közgyűlésen szabadon választ.

Szajol, 1920 október 6.

Az előjáróság.

VENDEGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R.-T. BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZ.

Igazgatóság: Vámház-körút 2. I. em. Elosztó osztály: Vámház-körút 2. földszint.

TELEFON: { IGAZGATÓSÁG... JÓZSEF 72-67.
ELOSZTÓ OSZTÁLY JÓZSEF 73-26.
FŐPÉNZTÁR... JÓZSEF 73-28.

Az „OCEÁN“ Magy. Konzervgyár és Keresk. r.-t. BUDAPEST-DUNAKESZI

Ajánlja legjobb minőségű **marinált, füstölt és sós heringjeit, olajos szardiniát és lazacot, Ambrózia mustárt, gyümölcs- és főzelék konzervjeit.**

KORTSÁK ALAJOS kartársunk ajánkozik
üzletátvételre, elszámolásra

BLOCH MÓR cég

Modern Szálloda, Szanatorium
és Kórház Berendezési Vállalat.

Paplankülönlegességek gyára.

Steril. Hyg. Ágytollgyár.

BUDAPEST

Telefon: J. 115-42 Központi iroda: VII., Károly-körút 7.

Sürgöncim: MORBLO.

Elsőrangú szakember üzletvezetői vagy főpincéri állást keres. Bővebb felvilágosítással szolgál „A VENDEGLŐS“ kiadó-hivatala (Budapest, IV. kerület, Kálvin-tér 2. szám).

VENDEGLŐSÖK TÜZELŐANYAG BESZERZŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZÁM

Raktárak: Dunaparti teherpályaudvar.

Szállít: szenet, fát, Cséry-koksztot maximális áron alul.

TELEFON: JÓZSEF 73-28.